

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 138/23

U Luxembourggu 13. rujna 2023.

Presuda Općeg suda u predmetu T-65/18 RENV | Venezuela / Vijeće

Opći sud odbio je tužbu Venezuele protiv mjera ograničavanja EU-a

Uzimajući u obzir pogoršanje stanja u pogledu ljudskih prava, vladavine prava i demokracije, Vijeće Europske unije donijelo je 13. studenoga 2017. mjere ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli¹. Tim mjerama se, u biti, predviđa zabrana prodaje, isporuke, prijenosa ili izvoza opreme koja se može upotrijebiti u svrhu unutarnje represije i usluga povezanih s navedenom opremom i vojnom opremom bilo kojoj fizičkoj ili pravnoj osobi, subjektu ili tijelu u Venezueli ili za uporabu u toj zemlji.

Venezuela je 6. veljače 2018. podnijela tužbu Općem sudu Europske unije za poništenje Uredbe 2017/2063 u dijelu u kojem se njezine odredbe na nju odnose. Potom je prilagodila svoju tužbu kako bi njome obuhvatila i Odluku 2018/1656 i Provedbenu uredbu 2018/1653², akte kojima je Vijeće produljilo i izmijenilo donesene mjere ograničavanja.

Presudom od 20. rujna 2019. Opći sud odbacio je tu tužbu kao nedopuštenu zbog toga što sporne mjere nisu izravno utjecale na pravnu situaciju Venezuele³. Odlučujući o žalbi Venezuele, Sud je presudom od 22. lipnja 2021. ukinuo⁴ presudu Općeg suda u dijelu u kojem je on proglasio nedopuštenom tužbu Venezuele za poništenje članka 2., 3., 6. i 7. Uredbe 2017/2063 i vratio predmet Općem sudu na ponovno suđenje kako bi odlučio o meritumu.

U svojoj današnjoj presudi, **Opći sud odbio je sve argumente koje je Venezuela istaknula u prilog zahtjevu za poništenje članka 2., 3., 6. i 7. Uredbe 2017/2063.**

Kao prvo, prema mišljenju Općeg suda, Venezuela nije imala pravo na saslušanje prije donošenja spornih mjera koje su mjere općeg dosega. Naime, pravo na saslušanje primjenjuje se na pojedinačne mjere donesene protiv neke osobe i ne može se na njega pozivati u okviru donošenja mjera općeg dosega.

Usto, saslušanje dotične treće zemlje prije donošenja mjera ograničavanja kojom se provodi izbor vanjske politike, obvezivalo bi Vijeće da vodi rasprave koje nalikuju međunarodnim pregovorima s tom zemljom. Time bi se lišio sadržaja učinak koji se želi postići uvođenjem gospodarskih mjera u odnosu na navedenu zemlju, odnosno izvršavanje pritiska kako bi se promijenilo njezino postupanje.

¹ Uredba Vijeća (EU) 2017/2063 od 13. studenoga 2017. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2017., L 295, str. 21.)

² Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.)

³ Presuda od 20. rujna 2019., Venezuela/Vijeće, [T-65/18](#)

⁴ Presuda od 22. lipnja 2021., Venezuela/Vijeće, [C-872/19 P](#), vidjeti također [PM 112/21](#)

Kao drugo, što se tiče obveze obrazlaganja Vijeća, Opći sud ističe da je Vijeće detaljno izložilo ukupnu situaciju, koja je dovela do donošenja mjera ograničavanja, kao i ciljeve koji se njima žele postići te ih Venezuela nije mogla zanemariti.

Kao treće, kad je riječ o argumentima koji se temelje na materijalnoj netočnosti činjenica i očitog pogrešci u ocjeni političke situacije u Venezueli, s jedne strane, Opći sud utvrđuje da se Vijeće oslonilo na vjerodostojne i pouzdane informacije kako bi ocijenilo stanje u Venezueli, a koja pritom nije dokazala da činjenice na koje se poziva sadržavaju materijalne netočnosti. S druge strane, Vijeće je moglo smatrati da su nasilje, pretjerana uporaba sile kao i kršenje ljudskih prava i ugrožavanje demokracije u Venezueli bili dovoljno dokazani na dan donošenja pobijane uredbe i da postoje rizici od ponavljanja takvih incidenata u budućnosti. Stoga je Vijeće moglo zaključiti, a da pritom ne počinu očitom pogreškou u ocjeni, da postoje ugrožavanja demokracije, vladavine prava i ljudskih prava u Venezueli.

Kao četvrto, Opći je sud odbio argumente Venezuele koji se temelje na uvođenju nezakonitih protumjera i povredi međunarodnog prava. U tom pogledu, Opći je sud najprije smatrao da sporne mjere nisu protumjere jer ne ispunjavaju uvjete predviđene u Nacrtu članaka o odgovornosti države za međunarodno protupravne čine, kako ga je 2001. donijela Komisija za međunarodno pravo Ujedinjenih naroda. Osim toga, u skladu sa sudskom praksom, Opći je sud odbio argument Venezuele prema kojem Vijeće nije nadležno za donošenje navedenih mjera ograničavanja bez prethodne suglasnosti Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda. Opći je sud dodao da Venezuela nije dokazala postojanje „opće prakse priznate kao pravo” kojom se nalaže pribavljanje takvog prethodnog odobrenja prije nego što Vijeće donese mjere ograničavanja. Nadalje, Opći sud odbio je argumente Venezuele koji se temelje na povredi sporazumâ Svjetske trgovinske organizacije (WTO). Naime, s jedne strane, Venezuela ne tvrdi da se pobijanom uredbom izričito upućuje na odredbe sporazumâ WTO-a i, s druge strane, nije navela kojim je aktima ni kojim povodom Unija namjeravala pobijanom uredbom ispuniti konkretnu obvezu preuzetu u okviru WTO-a. Naposljetku, Opći je sud također odbio argument Venezuele koji se temelji na tome da je Vijeće izvršavalo izvanteritorijalnu nadležnost. U tom pogledu, Opći je sud istaknuo da se predmetne mjere ograničavanja odnose na osobe i situacije koje su pod jurisdikcijom država članica *ratione loci* ili *ratione personae*. U tom kontekstu, Opći je sud podsjetio na to da je ovlast Vijeća da donosi mjere ograničavanja dio autonomnih mjera Unije donesenih u okviru ZVSP-a, čiji je cilj, među ostalim, osigurati poštovanje obveza *erga omnes partes* poštovanja načela koja proizlaze iz općeg međunarodnog prava i univerzalnih ili gotovo univerzalnih međunarodnih instrumenata, osobito članka 1. Povelje Ujedinjenih naroda.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca i deset dana od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst i, po potrebi, sažetak](#) presude objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Ostanite povezani!

